

18

"Turisten raus" (fora turistes) és un dels molts graffitis que es poden llegir a les façanes del barri de Kreuzberg, al sector occidental de Berlín. Als voltants de l'església protestant de Liebf, a una zona de fàbriques, viu una colònia de punks alemanys expulsats per la policia de les cases que habitaven prop d'allà. Entre tendes de l'exèrcit i barraques amb serveis portàtils, tenen aquí la seguretat que l'ajuntament no gosarà tocar-los. Per si un cas, però, arrenquen l'empedrat del carrer i l'arraconen en espera de temps pitjors, per a quan calgui estavellar-lo al cap d'algun policia.

Com tots els berlinesos, els punks de Kreuzberg estan tips dels turistes que vénen a la ciutat atrets per la fama del mur. Estàn tips i ho demostren de tant en tant cremant alguna de les plataformes que permeten al turista fotografiar el que hi ha darrera del mur, a la par oriental. Els berlinesos prefereixen ignorar, pel moment, que darrera el carrer tallat per la paret multicolor els fanals segueixen essent els mateixos. Ja t'ho diuen: si vas a Berlín i vols visitar el mur no li preguntis a cap berlinès on cau; podria matar-te. Segueix caminant cap a l'est en qualsevol direcció i ja toparàs amb ell. Segur.

El barri de Kreuzberg és l'únic del Berlín Oest que conserva el seu aspecte d'abans de la guerra. Les cases en runes, els fanals torts, la misèria, només tenen perllongament al sector Est de la ciutat. La resta de la part occidental és un eixam d'edificis moderns, des del complex comercial de l'Europa Center al sector anglès, fins les futuristes mansions habitades per alts càrrecs de l'OTAN, al sector americà.

DATA

La distància és curta. Del centre de la ciutat a l'estació de metro de Kottbusser Tor, a Kreuzberg, s'arriba en vint minuts. Pel camí és molt probable que una noia o noi, que durà el cabell en cresta, acaroni dolçament una magnífica rata de cloaca, grisa com l'asfalt del carrer, enmig la indiferència dels turcs que omplen el vagó -Berlín és la tercera ciutat del món en població turca, després d'Es-

tambul i Ankara-. Arribat a l'estació, i després de besar-lo algú cop a la boca, el punk en qüestió protegirà l'animal amagant-lo amb amor sota la samarreta. Quan sigui al carrer passarà per davant dels darrers aparadors destrossats en un encontre amb la policia, un grup d'amics estarà demanant marcs a la boca del metro.

A Adalbertstrasse, prop de la casa on vivia Nina Hagen abans de marxar a Nova York, hi ha una de les moltes comunitats de punks de Kreuzberg. L'individu i la rata pujaran les escales i potser toparan amb Hans, un muniquès resident a

Berlín que és propietari d'un porc ben original. Sobre la seva pell rosa hi ha escrites amb sprays frases contra el mur, la policia i la societat en general. Cada matí, abans d'ocupar la barra del Gott, bar de la comunitat, Hans passeja amb orgull el seu porc. Les dependents dels restaurants turcs resten indiferents mentre preparen les màquines amb els rotllos de carn. "**Visc a Berlín per a no fer la mili. confesa Hans. Suposo que ja no marxaré, creme, Berlín és el millor d'Alemanya, junt amb Hamburg. 'pràcticament no és Alemanya. Els punks de Frankfurt estan molt més putejats que nosaltres, per exemple. El porc? Com hi ha qui te gos jo tinc un porc, dormo amb ell i li dono de menjar, si, és un gran amic**".

Els bars propis són una de les fonts d'ingressos d'aquests joves, junt amb les botigues de roba i les que venen tota mena de parafernàlia. També hi ha algú que té un forn.

És cap a les vuit o les nou del vespre quan tots els que de dia pul.lulaven pel barri es reuneixen al voltant dels grups de rock, al Gott o al Reggae. Cuiro negre, cadenes, gomina, crestes, llavis negres, ritmes caòtics de grups que només poden haver sortit d'entre aquestes runes. Malaria, un quartet de noies que ja te un LP i Einstürzende Neubauten, "-nous edificis en runes"-, són els grups que més agraden a l'actualitat.

El fet que els jovis ocupin cases deshabitades no és exclusiu de Berlín, succeeix també a altres ciutats europees com Amsterdam, Londres o Hamburg. La policia tolera l'ocupació fins que el propietari demostra amb documents que pot treure profit de l'edifici. Només llavors comença la guerra. Els punts d'encontre entre manifes-

